

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW**

PW2/054-1/52/JJV/2015

Warszawa, dnia 10 lutego 2015 r.

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 17.02.15. zał.....
nr. 857 podpis.....

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 17.02.15.
nr. 553 podpis. *Borusiewicz*

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na pismo z dnia 19 stycznia 2015 r. (sygn.: BPS/043-68-2923/15), przy którym przekazane zostało oświadczenie złożone przez senatora Pana Rafała Muchackiego na 68. posiedzeniu Senatu RP w dniu 9 stycznia 2015 r. dotyczące udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy należność z tytułu tzw. renty planistycznej, czyli opłaty naliczanej na podstawie art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.) może zostać umorzona, a jeżeli tak, to czy na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.), czy też przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.), uprzejmie przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

W myśl art. 36 ust. 4 cyt. wyżej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą wartość nieruchomości wzrosła, a właściciel lub użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość, wójt, burmistrz albo prezydent miasta pobiera jednorazową opłatę ustaloną w tym planie, określoną w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości. Opłata ta jest dochodem własnym gminy. Wysokość opłaty nie może być wyższa niż 30% wzrostu wartości nieruchomości.

Zdaniem Ministerstwa Finansów ww. opłata wpisuje się w otwarty katalog niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publiczno-prawnym, o którym mowa w art. 60 ustawy o finansach publicznych.

W myśl art. 64 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, właściwy organ, na wniosek zobowiązanego, może udzielać określonych w art. 55 ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60 tej ustawy. Z literalnego brzmienia cyt. art. 64 ust. 1

wynika, że odsyła on do postanowień art. 55 w zakresie dopuszczalności stosowania określonych w nim form udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny. Wymaga zauważenia przy tym, że przepisy ustawy o finansach publicznych w Dziale I w Rozdziale 5 *Zasady gospodarowania środkami publicznymi*, zawierają regulacje w zakresie umarzania, odraczania i rozkładania na raty należności, o których mowa zarówno w art. 55 jak i w art. 60 tej ustawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy uznać za dopuszczalny fakt odpowiedniego stosowania dyspozycji art. 56 i 57, w przypadku udzielania ulg w spłacie należności, o których mowa w art. 60 ustawy o finansach publicznych, i nie odsyłania w tym zakresie do postanowień Ordynacji podatkowej w związku z art. 67 tej ustawy. Intencją ustawodawcy było bowiem wypracowanie w miarę jednolitych reguł obowiązujących przy umarzaniu, odraczaniu lub rozkładaniu na raty spłaty należności pieniężnych o charakterze zarówno cywilnoprawnym, jak i publiczno-prawnym (przy uwzględnieniu specyfiki i charakteru omawianych rodzajów należności). Nie mają zatem zastosowania do tych należności przepisy art. 67a – 67d Ordynacji podatkowej.

Jednocześnie należy mieć na względzie, że przepisy ustawy o finansach publicznych nie regulują wszystkich kwestii dotyczących należności, o których mowa w art. 60 tej ustawy. W takiej sytuacji ma zastosowanie art. 67 ustawy o finansach publicznych, zgodnie z którym do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III ustawy - Ordynacja podatkowa. Zawarte w art. 67 ustawy o finansach publicznych odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów działu III Ordynacji podatkowej nie oznacza automatycznego stosowania wszystkich przepisów działu III tej ustawy. Odpowiednie stosowanie tych przepisów może bowiem polegać na ich stosowaniu wprost, stosowaniu ich z odpowiednimi modyfikacjami lub stosowanie niektórych z tych przepisów. O zakresie stosowania przepisów działu III ustawy - Ordynacja podatkowa decyduje więc charakter poszczególnych należności oraz przepisy ustaw materialnych dotyczące tych należności. Przyjęcie właściwego rozwiązania w odniesieniu do określonych należności, wymaga zatem indywidualnej oceny charakteru poszczególnych należności oraz analizy przepisów materialnych dotyczących tych należności. Niemniej należy zauważyć, że ustawa o finansach publicznych w odniesieniu do należności stanowiących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym reguluje jedynie tryb określania w/w należności, kwestię potrącenia oraz ulg i w tym kontekście należy interpretować art. 67 tej ustawy,

nakazujący do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60 tej ustawy, nieuregulowanych tą ustawą stosować odpowiednio przepisy działu III ustawy - Ordynacja podatkowa.

Przepisy dotyczące udzielania ulg w spłacie należności o charakterze publiczno-prawnym zawarte w ustawie o finansach publicznych, nie mają zastosowania do należności budżetowych, co do których zasady i tryb regulowania oraz stosowanie ulg określają odrębne przepisy ustawowe. W przypadkach, kiedy stosowanie ulg w spłacie określonych należności regulują przepisy szczególne, stanowią one *lex specialis* w stosunku do regulacji ustawy o finansach publicznych. Z analizy regulacji ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika, iż akt ten nie zawiera stosownych postanowień w zakresie udzielania ulg w spłacie należności z tytułu omawianej opłaty. A zatem do udzielania ulg w spłacie należności z tytułu przedmiotowej opłaty będą miały zastosowanie przepisy art. 60-67 ustawy o finansach publicznych, dotyczące niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publiczno-prawnym, z odpowiednim uwzględnieniem art. 55-57 tej ustawy. Tym samym ulga taka może polegać na odroczeniu płatności, rozłożeniu jej na raty lub umorzeniu należności w całości lub w części.

Ponadto należy mieć na względzie, że właściwy organ działając w granicach swoich kompetencji jest zobowiązany samodzielnie rozstrzygać w sprawach należących do jego właściwości, a rozstrzygając o udzieleniu ulg w spłacie konkretnych należności winien działać w sposób racjonalny, mając na uwadze dbałość o stan finansów publicznych, każdorazowo badając i dokonując oceny spełnienia przesłanek określonych w art. 56 i art. 57 ustawy o finansach publicznych, pod względem faktycznym i prawnym.

Z *aynu szodh*

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU

Artur Radziwiłł

Otrzymują:

- 1) Adresat – oryginał i 2 kopie
- 2) a/a

Do wiadomości:

- 1) Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
- 2) Biuro Ministra

1000

1000

1000

1000

1000